

A FELÜLRŐL VALÓ BÖLCSESSÉG

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2022. május 22.

Megnézzük, hogy az Úr mit készített mára, mi a mai üzenet, és hozzáfogunk. A mai üzenetnek a címe: *A felülről való bölcsesség.*

Kerestem az Úr arcát, hogy miről szóljak ma, mi legyen, amiről beszéljek, kértem az Úr bölcsességét. Én úgy gondolom, hogy erről a területről szintén nem tudunk eleget szólni. Beütöttem a Károli Bibliakeresőbe, és közel négyszáz igehelyet találtam, ahol a bölcsesség szó szerepel. Tehát nem véletlenül került ez bele a Bibliába, és ennek oka van. Isten szeretné, ha erről többet tudnánk, és Isten szeretne bennünket megáldani. Isten tényleg azt szeretné, hogy mi az áldásait birtokba vegyük, de ez egy rész, ami Isten akarata, viszont nekünk is van egy akaratunk, és Isten soha nem lépi át az ember akaratát.

Tehát az én szabad akaratomnak is megvannak nyilván a határai, a te szabad akaratodnak is megvannak a határai, és általában a másik ember a határ, ahol az én szabad akaratom véget ér. Isten sem erőltet ránk semmit, Isten meghagyja nekünk a döntés jogát. Ahhoz viszont, hogy jó döntéseket hozzunk, nem akarok annyira előre szaladni, néha viszont döntéseket kell hoznunk. Ahhoz, hogy bölcs döntéseket kell hozzunk, Isten bölcsességére van szükségünk. Úgyhogy mindjárt olvasnám is az első Igénket. A Példabeszédekben nagyon sok van a salamoni bölcsességekből, és a salamoni példabeszédek, Isten adta nekünk és sok-sok mindent tanulhatunk ebből:

Példabeszédek 9,10.

10. A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme; és a Szentnek ismerete az eszeség.

Nézzük meg, hogy hol kezdődik a bölcsesség? A bölcsesség az Úr félelménél kezdődik. Tehát, amikor valaki féli az Urat, akkor hisz Istennek, hisz az Úrban, és nyilván hisz az Ő Igéjében, hisz az Ő egyszülött Fiában, akit Ő elküldött, az Úr Jézus Krisztust. Ez az a hit, amely megtart bennünket az örök életre. És nézzük meg, hogy mit jelent az a szó, hogy bölcsesség, mert néha a Biblia használ szavakat, ezek a szavak több, mint kétezer évvel, sőt van, hogy közel háromezer évvel ezelőtt kerültek a Bibliába. És akkor és ott lehet, hogy egy-két dolog mást jelentett, mint ma nekünk kétezer év távlatából jelent. Ezért jó, hogyha mélyebben megvizsgáljuk az Igét.

Sokszor előfordul, hogy vonatkoztatunk olyan dolgokat a mai napra, ami akkor és ott volt érvényes, annak nyilván üzenete van a mai hívő ember számára is, és ezért biztatlak benneteket, hogy igenis, nem csak az Újszövetséget kell olvasni, hanem az Ószövetség is, az ugyanúgy része a Szentírásnak. Az Ószövetség nélkül nem értjük meg az Újszövetséget. És fordítva is igaz ez. Tehát, ha megnézzük, Jézus nagyon sokszor utal vissza a prófétákra, amit Isten kijelentett a prófétákon keresztül, főleg azért is, mert akkor még nem volt Újszövetség. Tehát egyetlen Biblia volt, egyetlen Írás volt, csak az ószövetségi könyvek voltak.

Na, most nézzük meg, hogy mit jelent a bölcsesség héberül: *bináh*. Több jelentése is van: ítéltőképesség, megkülönböztető képesség, felismerés, megértés, belátás, ez lehet egy folyamat is, értelem, átlátás, rálátás, az értelem megszemélyesítve, tehát úgy nagyjából ennyi, amit a Biblia bölcsességnek nevez. Tehát, hogyha egyszóval összefoglalnánk, erre talán a legjobb szó az lenne, hogy egy döntés.

Kétfajta bölcsesség ismert, ismert ugye a *héber bölcsesség*, és ismert a *görög bölcsesség*. Írja Pál apostol, az 1Korinthusi levélben, hogy a görögök bölcsességet kerestek. A görög bölcsesség az általában a világ nagy dolgairól szól, hogy miért vagyunk itt, honnan jöttünk, és hová megyünk. Tehát a görög bölcsesség, a görög filozófia általában ezekre a kérdésekre keresi a válaszokat.

Viszont a zsidó bölcsesség az egy másfajta bölcsesség. Az az a bölcsesség, hogy itt és most ebben a helyzetben milyen döntést hozzunk. És tulajdonképpen, ha a bölcsességről beszélünk

– ezt majd meg fogjuk nézni a Jakab levélnél is –, akkor nem másról beszélünk, mint egy döntésről. Tehát dönteni kell az életünk különböző pontjaiban, részeiben, sőt minden nap döntést kell hozni. Ma reggel is döntést kellett hoznod, ugye? Ismerjük azt a szituációt, amikor valaki odaáll a szekrény elé, na, most, mit vegyek fel? Tehát ez is egy döntés, és valakinek ez is nagyon komoly dilemmát okoz, de nyilván vannak ettől sokkal nagyobb horderejű döntések, amik esetleg kihatással lehetnek az életünk további részeire.

Egy jó döntés pozitívan határozhatja meg az életünket, és egy rossz döntés pedig, negatív hatással lehet ránk. Tehát ezért nagyon fontos az, hogy legyen bölcsességünk. Sőt! A Biblia azt állítja a Példabeszédek 3,13-ban, hogy:

Példabeszédek 3,13.

13. Boldog ember, aki megnyerte a bölcsességet, és az ember, aki megértést szerez.

Tehát azt látjuk, hogy a boldog élet egyik kulcsa a bölcsesség. Mindenképpen szükségünk van bölcsességre, és Pál apostol sem tudott jobbat mondani Timótheusnak, a 2Timótheus 3,15-ben azt olvassuk, hogy:

2Timótheus 3,15.

15. Mivelhogy gyermekségedtől fogva ismered a szent Írásokat, amelyek téged bölcsé tehetnek az üdvösségre a Krisztus Jézusban való hit által.

Milyen Írásokról beszél itt? Nyilván, amikor Pál apostol ezeket leírta, akkor még nem volt Újszövetség. Lehet, hogy készen volt már talán a Máté evangélium, de nem tudjuk ezt biztosan, de gyermekségétől fogva biztos nem az Újszövetséget olvasta Timótheus, hanem az Ószövetséget.

A zsidók máshogy osztják fel az Ószövetséget, mint mi, nálunk 39 könyv van az Ószövetségben. Ők három részre osztják, ugye a legeslegfontosabb nekik a törvény, a próféták és az Írások. Tehát ez a három rész az ő Biblia elosztásuk, ők így helyezték kánonba az Ószövetségi Írásokat. Isten bölcsességét valóban, az Írásokból tudjuk megszerezni, a Bibliából.

Többfajta bölcsesség is létezik, de erre majd mindjárt rátérünk. Nézzük azért a Példabeszédeket, olvassuk bele egy kicsit, a teljesség igénye nélkül. A Példabeszédek 2. részére lapozzunk, és kezdjük az 1. verstől. És olvassuk, hogy mit mond nekünk az Írás a bölcsességről. Azt mondja, hogy:

Példabeszédek 2,1–6.

1. Fiam! Ha beveszed az én beszédemet, és az én parancsolataimat elrejtéd magadnál,

2. Ha figyelmeztetvén a bölcsességre a te füleidet, hajtod a te szívedet a megértésre,

3. Igen, ha a bölcsességért kiáltasz, és a megértésért a te szódat felemeled,

4. Ha keresed azt, mint az ezüstöt, és mint a kincseket kutatod azt:

5. Akkor megérted az Úrnak félelmét, és az Istennek ismeretére jutsz.

Különösen a 6-os versre szeretném felhívni a figyelmedet!

6. Mert az Úr ad bölcsességet, az Ő szájából tudás és megértés származik.

Az Egyszerű fordítás az úgy mondja, hogy csak az Úr ad bölcsességet. A bölcsességnek a forrása a Szentírás szerint, maga Isten. Az Úr a bölcsesség forrása. Tehát, ha bölcsességet keresünk, azt egy helyen találjuk meg, az igazi bölcsességet, mégpedig az Úrnál. És ezt nagyon jól tudta Salamon, amikor Isten felkínálta neki a királyságot, hogy Dávid után ő lesz a király, egész Izráel felett, illetve Júda felett is, akkor még nem vált ketté az ország. Akkor azt mondta, hogy: kérj, amit akarsz, azt mondja Isten, miben tudok neked segíteni? Salamon abban látta a nagy lehetőséget, ha Istentől bölcsességet kér. Hiszen hogyha megvan Isten bölcsessége, akkor gyakorlatilag mindennel bírunk, amire szükségünk van az életben.

Az Írás azt mondja, hogy Isten „megáldott bennünket minden szellemi áldással a mennyekből”. Egy dolgot tudnunk kell, hogy áldottak vagyunk, de az, hogy az áldások a birtokunkba jöjjenek, az nem automatikus. Az, hogy ezek az áldások kiteljesedjenek a mi életünkbe, ebben nekünk is nagyon nagy részünk van, és ezt a Biblia tanítja. Sokan úgy gondolják, hogy a bővülő élet, a gyógyulás és sok minden más automatikusan jön a hívőhöz. Igen, jog szerint

jár nekünk, mint Isten fiainak, hiszen Jézus Krisztusban mindannyian áldottak vagyunk, azt mondja az Írás, hogy mi is úgy vagyunk itt, amint Ő van, mi is úgy vagyunk ebben a világban, hiszen mi vagyunk a Krisztus Teste.

De látjuk azt, hogy mégis vannak olyan fizikai megnyilvánulások az életünkben, amik éppen nem mondhatók áldásnak. Tehát van egy ellenség ezen a földön, és ezt meg kell érteni, és a legtöbb embernek ez a problémája, hogy mindenért Istent okolja. Isten szabad akaratot adott az embernek, de van itt a földön egy ellenségünk, és megvan a részünk abban, hogy mi az, amit hagyunk, hogy az ellenség végezzen a mi életünkben. Mi az, amit hagyunk, hogy Isten végezzen, és ez a döntés a miénk, és itt van szükség Isten bölcsességére.

Most pedig ellapozunk a Jakab levélre, és az első versétől olvasom. Azt mondja:

Jakab 1,1–5.

1. Jakab, Istennek és az Úr Jézus Krisztusnak szolgája, az elszórtan levő tizenkét nemzetségnek; üdvözetemet.

A múltkor voltak kérdések, hogy hány Jakab van? Több Jakab is van a Bibliában. Ez a Jakab apostol, aki ezt a levelet írta, aki később lett apostol, ő az Úrnak a testvére, aki Jézus életében nem hitt benne. És van egy másik Jakab, aki a Zebedeusnak a fia, János testvére. Azt olvassuk az Apostolok cselekedetei 12. részében, hogy I. Heródesz Agrippa őt lefejeztette. Tehát ő nem volt benne az első tizenkettőben.

Ha arról beszélünk, hogy apostol, akkor háromféle apostolságról is beszélhetünk, azért mondom, hogy legyen ez tiszta. Az első az a tizenkét apostol, akit Jézus választott magának. Azt látjuk az Apostolok cselekedetei első részben, miután Júdás kiesett a sorból, akkor választottak egy másik apostolt, egy tizenkettediket, és akkor választották meg Mátyást. Ott meghatározták, hogy az apostolságának mi a feltétele. Két személy közül választottak. Mindig felmerül a kérdés, hogy hogyan válasszuk a szolgálókat? Hát, ez most nagyon érdekes dolog, melyik esetre gondolsz? Mert van sok eset.

Itt, ha megnézed, akkor láthatod, hogy sorsvetéssel választották az apostolt. Igen ám, de megvoltak a feltételek. A feltétel az volt, hogy a János keresztsége után a Jézus Krisztus mennybemeneteléig legyenek az Ő tanúi, és ez volt a tizenkét apostol. Ennek megfelelt Mátyás, és megfelelt Jusztusz is, tehát megfelelt mind a kettő, és végül Mátyást választották, őrá esett a sors. Ők az Úr Jézus Krisztus életének, szolgálatának, halálának, feltámadásának és a mennybemenetelének a szemtanúi. És miért tizenkettő? Azért, mert ez az egész nemzetet, mind a tizenkét nemzetséget érintő kérdés. Tehát nagyon fontos, hogy ott nem választhatták Pál apostolt, mert Pál apostol, akkor még éppen farizeus volt.

A megszólítást, ha nézzük a Jakab apostol levelét: „az elszórtan lévő tizenkét nemzetségnek”. Itt nem volt tizenkét nemzettség, amikor már írta, ugyanis 722-ben Izraelnek a tíz törzset szanaszét szórták a világban. Itt Jakab, aki egyébként a jeruzsálemi gyülekezetnek a vezetője volt, és talán a korai egyháznak a legfőbb tekintélye volt, még nagyobb tekintéllyel bírt némely esetben talán, mint maga Péter. Majd, ha az Apostolok cselekedetein végig megyünk, akkor ezt ki fogjuk elemezni, úgyhogy már készülök erre, ez valószínűleg a nyári tábornak a része lesz, mert nagyon-nagyon sok minden van ott, ezt most csak úgy magamban gondoltam.

Tehát, akkor nézzük, itt gyakorlatilag miről szól? Azt tudni kell, hogy az egész kereszténység, az mind a zsidóságból ered. Az Úr Jézus Krisztus korai tanítványai, egytől egyig mind zsidók voltak. Jakab apostol a levelét azután írta, miután már a pogányokhoz is eljutott, és a nem zsidókból is keresztények váltak, és ez Jakab apostol részéről egy gesztus volt. Minden egyes Jézus Krisztusban hívő számára, hogy befogadták őket, hogy elfogadták a pogányokat is, hogy igen, az övék is az üdvösség. Ez akkortájt nem volt annyira nagyon-nagyon egyértelmű, mint ahogy minékünk ez 2000 év távlatából az. Ha megnézzük, az egész Apostolok cselekedeteit, erről szól.

Ez a levél, a Jakab levél is, és a Galata levél is, pontosan emiatt íródott meg, mert nagyon komoly viták voltak, hogy most hitből igazulunk meg, vagy cselekedetektől? Vagy most körül kell metélkedni, vagy nem kell körülmetélkedni? Ez egy óriási kérdés volt. Ma is vannak a keresztényeknek ilyen vitái 2000 év óta azzal kapcsolatban, hogy valaki újjászülessen, valaki krisztusi legyen meg kell-e keresztelkedni vízben? Ma ugyanezek a kérdések megvannak, ahhoz, hogy valaki üdvösséget nyerjen. Mert a zsidó farizeusok világosan állították, hogy ha körül nem metélkedtek, akkor nem üdvözülhettek. Aztán Pál apostolnak volt erre egy-két kedves szava a Galatákhöz. Ma ugyan ez a helyzet, ugyan azt mondják [helytelenül]: Ha nem keresztelkedsz meg vízben, akkor nem üdvözülhetsz.

Ma, Pál apostol ugyan azt írta nekik, amit akkor azoknak a zsidóknak, akik az üdvösséget körülmetélkedéshez kötötték. Tehát nincs semmi baj a vízkeresztséggel, de az nem az üdvösség miatt szükséges, hanem a Jézus Krisztusban való megkeresztelkedés, az Ő nevében való megkeresztelkedés, ami az újjászületés.

Ez úgy kezdődik, hogy előbb hozok egy döntést. Amikor az üdvösségről, a Krisztusivá válásnak a lépéseiről beszélnek az emberek, akkor ugye szoktunk olyat hallani, hogy első lépés a megtérés, és ezen nagyon felháborodunk. Persze, nem a cselekedetektől való megtérés, hanem az, amikor én döntést hozok Jézus Krisztus mellett. Ez mindenképpen megelőzi az újjászületést. E nélkül nem tud újjászületni senki, hogy ha nem kéri meg Jézust, ha nem döntött Jézus mellett, és ez a megtérés ez gyakorlatilag szintén egy döntés, amikor én meghozom a döntésemet Jézus Krisztus mellett.

Erre Ő válaszol mit tesz? Az Ő válasza az, hogy újjáteremti az én szellememet. E nélkül nem tud újjászületni senki. De ha végig gondoljuk a Krisztusivá válás folyamatát, és utána pedig a vízkeresztség, az pedig a tanítvánnyá válásnak a része. Megint nagyon fontos, hogy az Apostolok cselekedeteiben leírt történések nem precedens értékűek, nem kötelező érvényűek. Szokták mondani példaként Fülöpöt: „Na, látjátok, Fülöp is megtért”, mondják, és „na, mindjárt azonnal megkeresztelték, látjátok, akkor most ezt úgy kell csinálni”. Nem! Nem kell úgy csinálni, nem írja a Biblia sehol, ez példaértékű, mert van, ahol már sokkal előbb megkeresztelkedtek és még újjá sem voltak születve, és láttuk azt, hogy sokkal később kereszteltek meg embereket.

Van a *példaérték*, és van a *precedens* érték, tehát meg kell ezt érteni és nem lehet ebből olyan terheket rátenni az emberekre, amik csak összezavarják őket és elbizonytalanítják az Istennel való kapcsolatukat. Az üzenetek, az Írás, az egyértelműen megerősít bennünket az Istennel való kapcsolatban. Tehát, amikor te újjászületsz, akkor a te szellemed az Úr Szellemevel egyesül, új teremtés vagy, és ez a bensődben, a szellemedben megy végbe, és az Úrhoz tartozol.

A Szent Szellem keresztség az egy másik megtapasztalás, és egy másik megtapasztalás a vízkeresztség, és mindegyiknek megvan a helye, megvan a létjogosultsága, de nem szabad őket összekeverni. Nagyon fontos az, hogy az Igét úgy értelmezzük, ahogy írva van. Ne mondjuk dolgokra, hogy kötelező érvényű, mert ezt csinálták meg azt csinálták. Hogyan választják például a szolgálokat? Nagy-nagy viták vannak erről is. Melyikre gondolsz, vagy melyik a Biblikus gyülekezetvezetés? Mire gondolsz, mert van körülbelül öt fajta. A Jeruzsálemire gondolsz, vagy a Thessalonikaira, vagy éppen az Efézusira, vagy hogyan választják a vezetőket? Itt látjuk, hogy egyszerűen sorsvetéssel. Hát akkor most így kell ezt csinálni, mert a Biblia ezt írja? Hát egyáltalán nem!

Akkor mit látunk, miután Pál végig evangelizált? Az első missziós útja után Lisztrában, Derbében, Ikóniumban, a szíriai Antiókiában, mikor jött visszafele a missziós útjáról mit csinált? Kijelölte a vezetőket. Na, hát most akkor így kell választani? Aztán mit látunk az Apostolok cselekedetei 6. fejezetének az első részében? Ott meg azt látjuk, hogy az apostolok csődöt mondtak a gyülekezet vezetéssel. Egy gyülekezeti közösség lett, miután hívők lettek, lett egy zsidó közösség és lett egy vagyonszövetség is. Hát látjuk, hogy ez nem volt sikeres, mert

később felbomlott az egész és mindjárt a 6. részben olvassuk, hogy problémák lettek. Az özvegyasszonyok, akik görög nyelvű zsidók voltak, tehát nem beszéltek arámi nyelven, sem héber nyelven. Akkor már nagyon kevesen beszéltek ezeket, az arámi nyelvet beszélték, hiszen a babiloni fogság után vagyunk, jó sokkal.

Akkor meg mit látunk? Azt, hogy nem kaptak enni. Ők is beadták a vagyonukat, ők is beadtak mindent, na de hát az özvegyasszonyok meg nem kaptak enni, és akkor mit olvasunk ott? Azt mondta, hogy oké, válasszatok magatoknak vezetőket. Ti válasszatok magatok közül, és ott meg meghagyták a feltételeket, hogy bölcsességgel és Szellemmel teljesek legyenek. És akkor választották meg Istvánt és Fülöpöt is, ugyan diakónusnak mondják őket, amikor megválasztották őket.

Tehát látjátok, hogy sok minden van a Bibliában, de az nem azt jelenti, hogy most ezt így kell tenni mindenhol. Nagyon fontos, hogy megértsük, úgy kell tenni, ahogy a Szellem téged vezet, ahogy a Szellem bennünket vezet, és itt kell a bölcsesség, hogy nem lemásolunk másokat, nem precedenst teremtünk olyan dolgokból, ahol nincs precedensérték, mert ahány gyülekezet, ahány egyház, az mind más-más, és Isten nem fénymásológépen akarja őket sokszorosítani, hogy mindegyiket uniformizálja és mindegyik teljesen egyforma legyen. Pontosan ez a csodálatos, ez a sokszínűség. Mindenkinek megvan az elhívása, és minden helyzetnél megvan az a döntés, ahogy nekünk a Szellem által döntenünk kell. Tehát, hogy ha a Jakab levelet nézzük, az első részt:

2. Teljes örömmel tartásotok atyámfiai, mikor különféle kísértésekbe estek,

Mi abban az örömmel, amikor kísértésekbe esünk? Tehát mit jelent az, hogy amikor kísértésről beszélünk? A kísértés az egy külső hatás. Az attól válik értelmezhetővé, hogy az a kísértés, mivé válik, mit jelent ez? A kísértés sem egyformán kísértés mindenkinek. Például nekem az alkohol abszolút nem kísértés. Nyugodtan ott lehet előttem rengeteg sör meg bor, nagy kárt nem teszek bennük, de mondjuk, egy alkoholistának ez például lehet kísértés. Ez a kísértés is, egy viszonylagos dolog.

Tehát mi az a kísértés gyakorlatilag? A kísértés az egy külső hatás, amikor kívülről ér bennünket kísértés. Például, ha hív minket vissza a világ. Tehát rengeteg lehetőséget kínál, a sátnak is dolgozik ebben a világban, és bizony kínálja a lehetőségeket arra, hogy téged Isten útjáról levegyen. Olvassuk tovább az Igét!

3. Tudván, hogy a ti hiteteknek megpróbáltatása kitartást szerez.

Mit jelent az, hogy a ti hitetek próbája? Mit jelent az a próba? Mire való ez a próba? Ez a próba mindannyiunk számára van, és gyakorta megpróbál bennünket a kísértés, kit így, kit úgy, kit amúgy, azt, hogy valódi-e a hited? Ez a próba, hogy tényleg igazi-e a hited? A Jakab levél talán ebben különbözik a Pál apostolnak a Galatákhoz írt levelétől, hogy ő (Jakab) igen gyakorlatias.

Hogyha nagyon megnézzük, csaknem úgy tanít, ahogy Jézus tanított. Ha a végére marad időm, akkor egy kicsit erre is ki fogok térni. Nagyon-nagyon hasonlít arra. Mit mond Jakab apostol? Azt mondja, hogy a hit cselekedek nélkül halott. Ezt a levelet egyébként Luther az 1517-es reformáció után szalmalevelnek tartotta. Nem is tudta elfogadni, mert azt mondja, hogy az ember nem csak hit által üdvözülni, hanem szükséges a cselekedet is. Gyakorlatilag elvetette Luther ezt a levelet. Holott semmi ellenvetés nincs a Galatákhoz írt levélben, mert az ember hit által igazul meg. De mi az, ami megmutatja a hitünket? Az a cselekedetünk. Tanította ezt Jézus? A gyümölcséről ismerik meg a fát. Teljesen rendben van, semmilyen ellentét nincs a két levél között.

Most mi van, ha Ábrahámot hozza fel példának? Ugye Ábrahám hitt Istennek és ez megigazulásul tulajdonítatik neki – mondja az Írás. De mi van akkor, ha azt mondja Jakab: Rendben van, Ábrahám hitt! Én itt ülök, hiszek Istennek, de én nem teszek semmit. Akkor vajon megtarthatta volna a hit? Mi az, ami megmutatja a mi hitünket? Az a cselekedetünk. A cselekedetektől tudjuk meg, hogy valójában mi a mi hitünk? Bárki mondhatja, hogy ekkora hite

van, meg akkora hite – mondtam már én is ilyeneket, gondolom te is – és amikor jött a próba, akkor kiderült, hogy nincs is akkora hited, mint ahogy te azt gondolod.

Vagy gondoljunk Péter apostolra, hogy mekkora hite volt abban, hogy ő még meg is hal Jézussal. Aztán amikor jött a próba, akkor elbukott. Nem is egyszer, háromszor is elbukott a próbán. Tehát látjuk azt, hogy a próbának is megvan a haszna és meg van a jelentősége, mert a próba az, ami gyakorlatilag teszteli a mi hitünk valóságát. Hogy valódi az a hit, vagy csak egy szalmaláng? Na, menjünk a következő versre.

4. A kitartásban pedig tökéletes cselekedet legyen, hogy tökéletesek és épek legyetek, semmiben hiányt ne szenvedjete.

Akik elbuknak a kísértés próbájában, ott a hitrendszerben valahol valami hiba csúszott be, ott gyenge. Ugye, azt szokták mondani, hogy a legerősebb lánc is olyan erős, amilyen erős a leggyengébb pontja, mert ott fog elszakadni. Ugyanez van a mi helyzetünkben is. Nagyon sokan nem mennek végig a hitnek az útján, hanem hajótörést szenvednek. Elkezdnek hitben járni, elkezdnek Isten útján járni és igazából hajótörést szenvednek. Gyakorlatilag itt a hit, ha ezt behelyettesítjük, a jó döntés.

5. Ha pedig valakinek közületek nincs bölcsessége, kérjen Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül ad; és megadatik neki.

Ha pedig valakinek közületek nincs bölcsessége, ide betehetjük a jó döntést. Nem tudod, hogy mit csináljál? Nem tudod, hogy éppen most ebben a helyzetben, hogyan döntsél? Mi lenne az Isten szerint való? Mi lenne a bölcs? Azt mondja: Kérjen Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül ad, és megadatik neki. Mire biztat ez minket Isten? Hogy mielőtt döntést hozunk – ez amit sokan elmulasztottunk megtenni, mielőtt döntéseket hozunk –, azt mondja az Írás, hogy kérjük Istentől a bölcsességet, és Ő ezt szemrehányás nélkül adja nekünk, Ő örömmel adja nekünk.

Mielőtt döntéseket kell hoznunk, akkor előtte menjünk oda, ahol van a bölcsesség forrása, menjünk oda Őhozzá. És arra biztat bennünket, hogy kérjük, és Ő nem veti a szemedre. Azt mondja ezzel Isten, hogy Ő mindig, minden alkalommal, mindig a mi oldalunkon áll, mindig a te oldaladon áll, és nem számítja ezt föl nekünk. Ez az, ami megadja a hívőnek a szilárdságot, hogy mindig van, akitől tanácsot kérhet, mindig van, akire számíthat, és mindig van, akitől a legjobb tanácsot megkaphatja az ember.

Egyik királyról, Agustinusról olvastam, neki volt egy bölcs tanácsadója, és mindig azt mondta, hogy amikor nagyon ideges vagy, nagyon-nagyon dühös vagy, akkor mond végig a görög ábécét. Úgyhogy volt ebben némi bölcsesség, mert az ember, amikor zaklatott, akkor nem tud jó döntést hozni. Erről a múlt alkalommal beszéltem, és most is meg tudom erősíteni, hogy az érzéki ember nem foghatja meg Isten Szellemének a dolgait.

Amikor döntést hozunk, azt nyugodt állapotba kell, hogy tegyük. Nézzétek meg, hogy sokszor hogy mennek bele emberek olyan vásárlásokba, amik meghaladják az anyagi erejüket. Úgyhogy egy felfokozott érzés van bennük, hogy már pedig kell nekem az a színes tévé. Igaz van már egy, az jó, de ez most nekem kell. Vagy egy autó, vagy bármi más. Emberek ebben a felfokozott érzelmi állapotban nem racionális döntéseket hoznak. A reklámok pontosan erre manipulálnak téged, hogy minél inkább, minél jobban felfokozott érzelmi állapotba legyél, akkor elveszted az objektivitásodat, elveszted a racionalitásodat, és abban a felfokozott érzésben hozol olyan döntéseket, amit aztán később meg fogsz bánni.

Nagyon fontos a döntéshozatal, erre tanít minket Isten Igéje, mert az érzéseink azok becsapnak bennünket. Igen, nyugodjunk le. Ha annyira oda vagy azért, amit megláttál, akkor nyugodjál le, aludjál rá egy jó néhányat, csendesedjél le, és kérdezd meg Istentől, hogy valóban szükséged van-e neked arra? Valóban meg vannak-e hozzá az anyagi források? Nem okoz-e ez nekem valami olyan nehézséget, amit később megbánok? Így adósodtak el emberek, ezt minden kárhoztatás nélkül mondom.

Itt most a diagnózist szeretném fölállítani, hogy mi az oka. A felfokozott érzelmi állapot az, amikor valaki dühből, meg haragból tesz valamit. Ezt is látjuk, hogy ennek mi a következménye. Isten mindig a mi oldalunkon áll és ez tényleg nagyon komoly szilárdságot ad. A Jakab 3,13-ra menjünk.

Jakab 3,13–18.

13. Kicsoda bölcs és okos köztetek? Mutassa meg az ő jó életéből, hogy mindent bölcsességnek szelídségével tesz.

Látjátok, hogy Jakab megint arról beszél, hogy aki bölcs, aki jó döntéseket hoz, az meg fog látszani az életén. Na és akkor itt jön a másik fajta bölcsesség:

14. Ha pedig keserű irigység és viszálykodás van a ti szívetekben, ne dicsekedjete és ne hazudjatok az igazság ellen.

Tehát belül lehet düh, harag, keserűség, elkeseredettség. Hányan hoznak elkeseredtségükben olyan döntéseket, hogy akár saját maguk ellen fordulnak, akár mások ellen fordulnak, a gyerekeik ellen fordulnak? Ez nem a bölcsesség. Azt mondja, hogy ne dicsekedjete és ne hazudjatok az igazság ellen. Jakab apostol arra biztat bennünket, amikor azt mondja:

15. Ez nem az a bölcsesség, amely felülről jön, hanem földi, testi és ördögi.

16. Mert ahol irigység és viszálykodás van, ott zűrzavar és minden gonosz cselekedet is van.

Mire figyelmeztet bennünket az Írás? Hogy van egy olyan bölcsesség, ami emberi bölcsesség, ami az embereknek az érzéséből fakad. Mi nem foglalkozunk politikával, csak a mennyei politikával, de mégis néhányan itt neheztelnek, hogy most miért nem szólunk mi az ukrán–orosz háborúról? Mert nem a mi dolgunk! Persze van részünk, mint hívőknek, azt meg tesszük, egyrészt imádkozunk, másrészt mi ebben a kérdésben Isten oldalán állunk, és nem emberi bölcsességgel bölcselkedünk.

Nagyon érdekes, biztos ti is hallottátok, hogy megkérdezték a rendőrségen: Mondja, hogyan kezdődött el a verekedés? Úgy, hogy a sógor visszaütött. Körülbelül ilyen ez. A napokban olvastam egy cikket, hogy húsz, vagy közel harminc embert bíróság elé állítottak tömegverekedés miatt. Nem olvastam tovább a cikket, mert nem érdekelt, de tudjátok, hogy ez a Facebook ez mindent földob, ha keresed, ha nem. Hát hol kezdődik akkor a tömegverekedés? – ezt is meg lehetne kérdezni. Úgyhogy egy harmadik fél beleszól. Na, most ki ennek az egésznek a nyertese? Van egy csomó sérült, és ráadásul mindegyiket bíróság elé állítják, megbüntetik.

Miből fakadt, ez az egész? Az indulatból fakadt. Volt ebben valamilyen racionalitás? Ha most megnézzük, a világban pontosan ezt a bölcsességet látod. Én a Biblia szemével szeretném láttatni és úgy szeretném látni például ezt az ukrán konfliktust is. Sajnos megtörtént ez a dolog, nem tudunk ellene tenni mi személy szerint semmit. Jézus azt mondta, hogy hallani fogtok háborúkról, nemzet majd nemzet ellen támad. Azt mondta, hogy lesznek háborúk, és ezek meg fognak történni.

Most, ha megnézzük, hogy mi a bölcsesség ilyen esetben, amikor egy harmadik fél beavatkozik, az nem csitítja a helyzetet, nem jobbitja a helyzetet, a Biblia ezt tanítja nekünk. Nézzük meg, hogy mi van abban, amikor valaki dühös, amikor valaki ideges, amikor annyira kell utálni most azt a másik felet, még ha beledöglünk is utáljuk. Ha nem lesz villanyunk, nem lesz vizünk, nem lesz élelmiszerünk, akkor is utáljuk azt a másik felet.

Békét akarunk, mert azt mondja a Biblia, hogy az igazi bölcsesség az békeszerető. Amit békeségben elvetett, azt békeségben fogja learatni. Annyira akarják a békét, hogy adják a verekedő feleknek a fegyvert, hogy még jobban öljék egymást.

Tudjátok a mi haragunk, a mi dühünk, nem teszi tönkre az oroszokat és sajnos nem segít az ukránoknak sem. A Biblia szemében, minden politikai állásfoglalás nélkül, ez a Biblia állásfoglalása, hogy igenis a szeretet, a bölcsesség az békeszerető és béketeremtő. Imádkozni kell az európai vezetőkért, igenis érintve vagyunk mi hívők, nekünk ez a részünk a háborúban,

hogy bölcs döntéseket hozzanak. Hiszen látjuk, hogy kell imádkozni értük, minden kritika nélkül. Én azt hiszem, talán értitek. Nagyon fontos, hogy a Biblia tanítása örök igazság.

A 2Királyok könyve 23. fejezetében olvasunk Jósiás királyról, aki Krisztus előtt 640-től 609-ig uralkodott. Jósiás király egy nagyon-nagyon jó király volt, akkor már az északi rész elbukott, ő júdeai király volt. Mi történt ezzel a Jósiással? Az is beleavatkozott a politikába. Nínive és Asur elesett, mert a babiloniak legyőzték azt a két várost. Nékó fáraó meghallotta Egyiptomból, hogy jönnek a babiloniak, és úgy gondolta, hogy ő megy, aztán beleavatkozik és majd segít az asszíroknak, mert jobb ha az asszírok maradnak és nem jönnek a babiloniak. Mit csinált Jósiás? Ő is beleavatkozott. Ő is azt mondta, hogy na, most ti egyiptomiak ne menjetek segíteni, az asszíroknak.

Mi történt vele? 609-ben Meggidó mezején megölték, meghalt. Tehát a halálát okozta. Tudott valamiben segíteni? Nem, mert a karkemisi csatában 605-ben, egyszerűen elveszítették az asszírok a háborút, és Nabukodonozor vagy az ő apja leverte, és jött a babiloni birodalom. Nem tudott megakadályozni semmit, nem segített sem ennek, sem annak, sőt később még a babiloniak elfoglalták utána még a fél Egyiptomot. Még Júda sem jött ki jól az egészből, hiszen 586-ban elhurcolták Babilonba egész Júdeát. A történelmet el kellene olvasni, a történelemből tanulni kellene, hogy nem kell beleavatkozni olyan dologba, ami nem a mi részünk.

Az igazi bölcsesség az, amely felülről jön. Az irigység, a viszálykodás, a zűrzavar, ott mindenféle gonoszság, nem Istentől van. Azt mondja, hogy a felülről való bölcsesség, és akkor most itt az Igével hadd támasszam alá, amit mondtam.

17. A felülről való bölcsesség pedig először is tiszta, azután békeszerető, szelíd, engedékeny, irgalmassággal és jó gyümölcsökkel teljes, nem részrehajló és nem képmutató.

Tehát nem foglalunk állást egyik vagy a másik mellett. Ezek megint a felfokozott érzelmek, és ezt az érzelmet nyomják és táplálják a világ felé. Már annyira gyűlölők és már annyira dühösek, és minél jobban gyűlölnek valakit, minél dühösebbek, annál jobban ők az elszenvédői ennek az egész cirkusznak. Így nem csak a két fél szenved, hanem szenved még egy csomó más ember is. Hogyha lenne isteni bölcsesség, ha a döntéseik előtt megkérdeznék Istent és ha imádkoznának efelől, akkor valószínű, hogy bölcs, jó, döntéseket hoznak, ami a népek és az embereknek az érdekeit szolgálja és nem pedig részrehajló.

18. Az igazság gyümölcse pedig békességben vettetik azoknak, akik békességesen munkálkodnak.

Ha békességet vetettünk – ezt az Egyszerű fordítás jobban hozza –, akkor békességet fogunk aratni. Aki szelet vet, az vihart arat. Benne van egyébként a Példabeszédekben is ez. Amit elvetett az ember azt fogja aratni, az életében.

A keresztény ember egyetlen mércéje az Ige. A szeretetre való hivatkozás az nem írja fölül Isten Igéjét. A szeretet az feltétel nélküli. Igaz? A feltétel nélküli szeretet, az agapé szeretet, az isteni fajta szeretet. Annak nincs feltétele, viszont a közösségi életnek van feltétele.

Ha megnézünk egy házasságot, ugye az a legkisebb közösség. Van-e a házasságnak feltétele? Házasságon belül vannak bizonyos szabályok? Igen, vannak. Aztán vannak kisebb közösségek, ott is vannak szabályok. Gondolj csak a munkahelyedre, ott meddig tart a te szabad akaratod? Hát a főnöködig. Ott a határ a te szabad akaratodnak, a főnöködnél, mert neki is van egy szabad akarata.

Nagyon sokszor hivatkoznak arra emberek, nem tartják be a közösségi szabályokat és hova mutogatnak? Hát ti nem jártok szeretetben. Igen, az már nem a te autonómiád. A te autonómiád, a te területed az saját magadig tart, és az enyém is, az nem tart a másíkiig. Ezt nagyon fontos megérteni!

A szeretetre való hivatkozás, az nem írja fölül a közösségi szabályokat. Hiába mondod a főnöködnök: Főnök, igaz nem jöttem be, igaz nem járok két hete dolgozni, de nem jársz szeretetben velem, mert kirúgtál engem. Ezt az emberek nem csinálják a világban, viszont csinálják

az Egyházban. Ez is egy érdekes gondolkozásmód, csak hogy itt a bölcsesség fényében erre is rávilágítsunk, hogy miről szól. Tehát nem írják fölül.

Mit akar Jézus? Azt akarja, hogy növekedjünk, fejlődjünk, térjünk meg. Van itt valaki, aki nem hozott még életében soha téves döntést? Föl ne tedd a kezed, mert akkor hazudsz is! Mindenki hozott már téves döntést, igaz? Ez nincs rendjén, de ne kárhoztasd magad, mert már úgy is megtetted, teljesen mindegy. Mi az, amit tennünk kell? Ez egy nagyon-nagyon fontos dolog, a megtérés.

Elismerem, hogy Uram, ezt nélküled tettem és most megyek Hozzád, most Te rángass ki engem a kátyúból, mert én döntöttem rosszul. Ezt tesszük mindannyian, nem? Meg kell térni és meg kell aláznunk magunkat Isten előtt. A megtérés az keresztényeknek való. Mit jelent ez? Hogy visszafordulok, és azt mondom, hogy igen Uram, a Te Igéd igaz, Tenálad van az igazság. Ez nem az alázatoskodást jelenti mások előtt, hanem tényleg oda megyünk az Úr elé és azt mondjuk, hogy Uram, akkor most ebből hogyan másszak ki? Mert Isten még a kimenekedést is megadja.

Isten nem kísért gonoszszággal, azt is írja a Jakab levél. Ő senkit nem kísért és nem hagy minket feljebb kísértetni, mint azt el tudnánk szenvedni, és azt mondja, hogy a kimenekedést is megadja. Ha hoztál egy rossz döntést és belemásztál egy olyan kátyúba, amibe nem kellett volna, akkor Isten még mindig ad neked bölcsességet és még mindig nem hányja a szemedre és még mindig akkor is a te oldaladon áll, Isten nem hagyott el. Mert nem Őmiatta kerültél bajba, hanem a rossz döntés miatt.

Muszáj növekedni, a kiskorúság kiszolgáltatottá teszi az embert, és az nagyon-nagyon veszélyes állapot. Ezért kell tanulmányoznunk az Igét, ezért kell növekednünk Krisztusban, mert minél kevesebb az ismereted, akár az enyém, akár a tiéd, annál jobban ki vagyunk téve a gonosz fondorlatainak, terveinek, és annál könnyebben elbukunk. Ezért fontos az, hogy hétről-hétre, napról-napra, minden nap tápláljuk magunkat Isten Igéjével.

Ha még ma is ugyanazok a problémáid, mint mondjuk húsz évvel ezelőtt voltak, akkor el kellene gondolkodni és kellene hozni egy döntést. Egyszer meg kell hozni a jó döntést. És minél később teszed meg, annál rosszabb, annál jobban fog fájni. Igen kell hoznunk döntéseket és nagyon sok ember belesüppedt abba, amit tesz. Van, hogy radikális változásokat kell hozni és radikális döntéseket kell hozni az életben, és meg kell kérdezni Istent. Nagyon sokan félnek változtatni és ugyanazt a hegyet kerülgetik, mint a zsidók negyven évig.

Hogy mi a jó és mi a rossz, azt nem New York fogja eldönteni, nem az oroszok, nem Brüsszel, meg nem is én, hanem Isten. Isten már eldöntötte, hogy mi a jó és mi a rossz és ezt leírta az Igéjében. Teljesen mindegy, hogy mit mondanak a másfajta mozgalmi aktivisták, az az igaz, amit Isten az Igéjében mond. Isten már bizonyított, tehát az Ő bölcsességéből már igazolható.

Mi a Krisztus Teste vagyunk, élő a kapcsolatunk Istennel és csak teológiai értelemben nevezhető vallásnak a kereszténységünk! De nincs a világon egyetlen egy olyan vallás, ahol próféták által, előre megmondott dolgok akár évezredekre előre beteljesedtek volna. Ez egyedül Ábrahám, Izsák és Jákob Istenének és a mi Istenünknek a prófétái által jelentette ki Isten. A bölcsesség az, hogy a ránk bízott dolgoknak a hű sáfárai vagyunk. A múlt alkalommal a hűségről volt szó, ha nem hallottad az üzenetet, biztatlak, hogy hallgasd meg.

Máté 24,45.

45. Kicsoda hát a hű és bölcs szolga, akit az ő ura gondviselővé tett az ő háza népén, hogy a maga idejében adjon azoknak eledelt?

Tehát a hű és bölcs szolga az, aki megteszi azt, amit az Ura mondott. A Máté 25-ben van a tíz szűz, amelyikből öt bolond vagy balga volt, és öt eszes vagy bölcs volt. Miről szól ez a történet? Ezt a történetet is nagyon agyon allegorizálják az olajjal meg a lámpásokkal. Ez a bölcsességről és a hűségről szól. Nagyon sokan ezzel kapcsolatban tévesen azt prédikálják, hogy csak az okosok ragadhatnak el, akik nem azok, nem üdvözülnek.

Ez a történet nem erről szól. Bele lehet magyarázni a háborút és a békét is egy ilyen történetbe, de nincs értelme. Ez a történet, ez a hűségről szól. Amerikai filmekben lehet látni ilyen pompon lányokat, akik futball mérkőzés előtt biztatják a tömeget, hogy drukkoljanak jól a csapatuknak.

Hogyan értelmezzük mi ezeket a történeteket? Megint csak az a helyzet, hogy a mi huszadik századi, vagy huszonegyedik századi, akárhányadik századi agyunkkal, a mostani kétezer év eltelte után értelmezzük az akkori dolgokat. Hogy zajlottak akkor ott az esküvők? Nem volt elemlámpa, nem volt közvilágítás olyan formában, mint ahogy ma ez van. Hanem mi volt? Az esküvőkön voltak ezek a lányok, akik világítottak, ez egy feladat volt. Egyetlen dolguk volt, egyetlen feladatuk volt, hogy világítsanak. Ez volt a dolguk. Hát nem egy nagy elhívás, ugye? De akkor is, ez egy elhívás, mert ha megnézzük, Isten bízott meg bennünket ezzel. Mi volt a probléma az öt bolonddal? Az, hogy nem készült fel arra, hogy a feladatát elvégezze, nem vitt magával olajat. Hát, hogy lehet úgy világítani, ha nem visz olajat?

Gyakorlatilag nem hajtotta végre a feladatát, alkalmatlan volt, nem azt tette, amire megbízást kapott, ennyi. És ezért vesztesség érte, nem engedték be a menyegzőre őket. Kívül rekedtek, kívül maradtak. Aztán lehet ezt allegorikusan is értelmezni, nyilván ennek több üzenete is van, mint amit én elmondtam. De ez a történet konkrétan erről szól, konkrétan a bölcsességről szól. Ha Isten megbíz egy feladattal, akkor megfelelően föl kell készülni, hogy azt a feladatot elvégezzük. Erről szól. A hűségről szól ez a történet is. A múlt héten volt szó a talentumokról, pontosan ugyanerről szól ez a történet is.

Amikor Isten munkáját végezzük, akkor biztos lehetsz abban, hogy lesznek ellenségeid is. Egyértelmű, hogy az ördög nem fogja jó szemmel nézni, hogy te Isten munkáját végzed. Így volt ez a korai tanítványokkal is. Ahogy Péter elvégezte az első pünkösdi üzenetét, újjászületett háromezer ember, és utána máris megkezdődtek az üldözések. A 3. részben olvassuk, hogy meggyógyult a sánta az Ékes kapunál. Mi lett ebből? Mi lett Péter jutalma, amikor Péter és János mentek el? Ott találta magát a szanhedrin előtt, letámadva őket, hogy hogyan gyógyult meg az a sánta, hogy milyen joggon használják ők a Jézus nevét. Megfenyegették őket és azt mondták, hogy ti ne szóljatok Jézus nevében. Mit mondtak erre? Mi akkor is Isten oldalán állunk. Isten minket ezzel bízott meg és ezt fogjuk hirdetni.

Aztán az 5. részben azt olvassuk, hogy megint becsukták őket, akkor már nem csak Pétert és Jánost, hanem a többi apostolt is, de Isten kihozta őket a börtönből másnapra és ott álltak megint a szanhedrin előtt, akinek joga volt akár halálos ítéletet is hozni. Akkor meg megverték őket, de ennek ellenére mégis örömmel jöttek el a tanács elöl. Akkor is megmaradtak Isten oldalán, mindegy, hogy mi történt.

A 12. fejezetben olvassuk, hogy lefejezték Jakabot, a tizenkét apostol egyikét, János testvérét, ők a Zebedeus fiai voltak, Pétert pedig börtönbe csukták. Ott imádkoztak érte és az Úr természetfeletti módon kiszabadította őt. Látjátok, hogy Isten bízta meg Pétert azzal, hogy mit tegyen, és Istennek gondja volt a védelemre is.

Aztán a 6. résztől a 9. rész elejéig olvasunk Istvánról, akit megválasztottak diakónusnak, ő nem csak az ételek mellett szolgált, hanem azt mondja az Ige, hogy szellemmel, erővel és bölcsességgel is teljes volt. Olyan bölcsessége volt, hogy nem tudtak ellenállni az ő beszédének. Honnan volt ez a bölcsesség? Istentől! Amikor újjászületél, amikor betöltekeztél Szent Szellemmel, akkor a bölcsesség szellemét kaptad. Jézus azt mondta, hogy én elmegyek, de elküldöm hozzátok a Paraklétoszt, a Vigasztalót, a Szent Szellemet, aki veletek lesz, és aki minden tanáccsal el fog látni benneteket, megmutat nektek mindent, amit tennetek kell.

Isten Szelleme bennünk van! Sokkal közelebb van hozzánk a segítség, mint mi azt gondoljuk. Sokkal közelebb van hozzánk a bölcsesség, az értelem, mint mi azt gondoljuk. Ott van bennünk, ki kell meríteni, meg kell kérdezni Istent. Igen, ehhez tényleg tudatában kell lenned annak, hogy Isten egy valóságos személy, a Szent Szellem ugyanolyan valóságos személy, mint az Atya és a Fiú, sőt még, alá, fölé és mellé rendeltségű viszonyuk sincsen. Sokan rang-

sorolják ezt is, hogy melyikük a nagyobb, az Atya, a Fiú vagy a Szent Szellem. Nincs nagyságrendi különbség, ők hárman egyek. Ők egy személy, erről már volt szó, de nem elég. Tehát nem hagyjuk azt, hogy az ellenség az ő szabályait ránk kényszerítse.

Apostolok cselekedetei 4,18.

18. Azért beszólítván őket, megparancsolák nekik, hogy egyáltalán ne szóljanak és ne tanítsanak a Jézus nevében.

Van egy világi mondás, ezt még valamikor, világi koromban hallottam, hogy a döglött kutyába nem rúg senki. Ez egy nagy igazság. Ha te teszel valamit, ha te veszélyes vagy az ellenség számára, akkor biztos, hogy beléd akar rúgni. Ez meg fog történni, így volt a tanítványokkal is, az életük része volt az üldözés. Ez benne van a pakliban, benne van a csomagban, de benne van az ezért járó jutalom is. Itt megint mérlegelni kell.

Apostolok cselekedetei 4,20.

20. Mert nem tehetjük, hogy amiket láttunk és hallottunk, azokat ne szóljuk.

Az elhívó Isten oldalán kell maradnunk! Azt kell tenni, amire Isten elhívott bennünket. Úgy gondoljátok, hogy az apostolok között minden rendben volt? Nem volt ellenségeskedés, nem mentek ököltre, nem kerültek verekedés miatt bíróság elé, de azért nem mindig értettek mindenben egyet, és voltak vitás kérdéseik. Ez teljesen normális, főleg abban a korban, amikor egy rendszerváltás volt, amikor a judaizmus rendszeréből keresztényé vált valaki.

A zsidó korszaknak is három fő korszaka volt: a *törvény*, vagy a templom korszaka; a babiloni fogság után volt a *judaizmus*, amikor volt templom és volt zsinagóga; és a harmadik, ami ma is van, a *rabbini* judaizmus. Ez a három korszak. Ez a judaizmus korszakában volt, amikor ezek történtek. Mi volt az apostolok nagy vitatémája? Az, hogy metéljük-e körül a pogányokat, vagy ne? Olvassuk az apostoli gyűlésről az Apostolok cselekedetei 15-ben, hogy a jeruzsálemi vezetőség hozott egy határozatot, hogy nem kell körülmetélni a pogányokat.

Nagyon érdekes, hogy két központja volt a korai kereszténységnek. Ezt csak megjegyzem, hogy jobban értsük az egészet. A *tanítás* központja Jeruzsálem volt, de a *misszió* központja Antiókhia volt, még pedig a szíriai Antiókhia. Onnan indult gyakorlatilag. Addig nem nagyon volt pogány misszió, Kornéliusz házában tértek meg, születtek újjá pogányok, ahol Péter ott volt, de az Apostolok cselekedetei 11-ben olvassuk, hogy a jeruzsálemi tanítványok nem hirdették sehhol máshol az Evangéliumot, csak a zsidóknak. Örültek, hogy megtértek a pogányok, megtörtént egyszer, Isten kedvezett nekik, de nem mentek tovább.

Ahhoz, hogy tovább menjenek, szükség volt egy Pál apostolra. Isten őt kimondottan a pogányok apostolának hívta el. Így került Antiókhiaiba, ami Jeruzsálemtől északra 500 km légvonalban, és onnan küldték el az első igazi missziós útra. Barnabás az egyik legfontosabb mellékszereplő az Újszövetségben abban, hogy a keresztényekhez eljutott az Evangélium, mert Barnabást bízták meg az antiókhiai gyülekezet vezetésével. Pál apostolt először elküldték Jeruzsálemből Tarzusba, ahova való volt, és tizenegy évig ott maradt, de ez idő alatt semmit nem csinált.

Amikor Barnabásra rábízták az antiókhiai gyülekezetet, mert sok pogány hívő lett, akkor Barnabás elhívta Pál apostolt, megkereste őt Tarzusban. Ketten egy éven keresztül tanították a gyülekezetet, és onnan indultak el Ciprusra. Azt mondja az Írás, hogy Barnabás ciprusi, levita származású volt.

Voltak vándorprédikátorok annak idején, a történelmi leírásokból tudjuk, akik farizeusok voltak, és nem nézték jó szemmel, hogy a zsidók közé keveredtek a pogányok. Hiszen Péter apostolt berendelték kihallgatásra Jeruzsálembe. Mi volt a problémájuk Péterrel? Az, hogy be ment egy pogány házhoz. Ezt még elnézték volna, de együtt is evett velük. Mit jelent, hogy együtt enni valakivel? Ezt a múltkor is említettem már, azt jelenti, hogy közösséget vállalni velük. Gyakorlatilag egyenlővé tették a pogányokat a zsidókkal. Ez egy óriási probléma volt.

Péter elmondta, hogy mi történt, hogy én prédikáltam, a Szent Szellem leszállt rájuk és nyelveken szóltak. Mit tehetek én erről? Ha Isten üdvösséget adott a pogányoknak, akkor ki

vagyok én, hogy ezt megtiltsam, hogy eltiltsam tőlük a vizet [az Ige tisztító vizét]? Ebbe bele nyugodtak. De amikor elkezdett ez fokozódni, elkezdett megisméltódni, akkor nem nézték jó szemmel, főleg miután Pál apostol hívó lett.

Az Apostolok cselekedetei 9-ben olvassuk, hogy Saul (Pál) ment a damaszkuszi úton és találkozott a feltámadt Krisztussal. Előtte elment Arábiába, utána ment egyből Damaszkuszba, az szintén fent van északon, és elkezdte prédikálni a Krisztust. Elkezdte hirdetni azt, amit eddig tagadott. Damaszkuszban megtámadták, meg akarták ölni, akkor kosárba leengedve menekült el. Elment Jeruzsálembe, kiment az utcára, és elkezdett prédikálni, elkezdett vetekedni a zsidókkal. Erre mindenki megijedt, meg akarták őt ölni.

De oda sem kerülhetett volna, ha nincs Barnabás, aki odavitte Pál apostolt, és azt mondta, hogy ez a Pál, már nem az a Pál, ez a Saulus már nem ugyanaz, mert ő már találkozott Jézussal. Elmondta, hogy Damaszkuszban hogyan hirdette az Evangéliumot, hogy vetekedett a zsidókkal, és végül lett hozzá bizalmuk. Miután meg akarták ölni Pál apostolt, hogy mégse öljék meg, akkor küldték el Tarzusba, ahol tizenegy évig volt.

Természetesen ezek a vándorprédikátorok, akik farizeusok voltak főképpen, meg szadduceusok, nem nézték jó szemmel, hogy azt hirdetik, hogy az üdvösség csak Jézus Krisztusban van. Ezt még le is nyelték volna, de a piszidiai Antiókhában Pál apostol első prédikációja okozott botrányt – le van írva az Apostolok cselekedetei 13-ban –, amikor azt mondta, hogy a Mózes törvényéből egyetlenegy test sem igazul meg. Ezt már nem tudták elviselni. Nagyon érdekes dolog, hogy azért ők megtartották a zsidó hagyományokat.

Az első keresztyének a legjobb zsidók is voltak egyben. Nem azt jelenti, hogy a törvényt tartották meg, mert teljesen egyetértettek, hiszen Péter prédikációjában is pontosan az volt, hogy csak hit által igazul meg az ember és csak Jézus Krisztus által. Mi a helyzet ma a zsidókkal? Ugyanez, nem változott semmi! Nincs senki másban üdvösség, csak a Jézus Krisztusban! Ez az igazság! Na, de mi a helyzet a továbbiakban? Olvasom.

Galata 2,11–16.

11. Mikor pedig Péter Antiókhába jött, szemtől szembe ellene állottam, mivel panasz volt rá.

12. Mert mielőtt némelyek odajöttek Jakabtól, a pogányokkal együtt evett; mikor pedig odajöttek, félrevonult és elkülönítette magát, félvén a körülmetélkedésből valóktól.

13. És vele képmutatóskodtak a többi zsidók is, úgymint Barnabást is elcsábították az ő tettetésükkel.

14. De mikor láttam, hogy nem egyenesen járnak az Evangélium igazságához képest, azt mondtam Péternek mindnyájuk előtt: Ha te zsidó létedre pogány módra élsz és nem zsidó módra, miként kényszeríted a pogányokat, hogy zsidó szokás szerint éljenek?

15. Mi, természet szerint zsidók, és nem a pogányok közül való bűnösök,

16. Tudván azt, hogy az ember nem igazul meg a törvény cselekedeteiből, hanem a Jézus Krisztusban való hit által, mi is Krisztus Jézusban hittünk, hogy megigazuljunk a Krisztusban való hitből és nem a törvény cselekedeteiből; mivel a törvény cselekedeteiből nem igazul meg egy test sem.

Lehetett nem látni, hogy egy kettősség volt ott. Jönnek a zsidók Antiókhából, most akkor mi lesz? Együtt vagyunk a pogányokkal, mit fognak szólni? Látjátok, hogy féltek, még mindig ott volt az a félelem bennük. Nem volt olyan egyszerű az átmenet akkor, mint amilyen egyértelmű ma ez nekünk. Nekünk az igazságot kell hirdetni és az igazságokat kell bemutatni! Az embereknek meg kell érteniük. Nézzétek meg, hogy Pál apostol egyértelműen beszélt.

Péter ugyanezt prédikálta pünkösdi napján, amit Pál mondott neki. Az emberek, a keresztyének, a hívők is milyen könnyen visszacsúsznak a törvényhez. Milyen könnyen visszacsúsznak a hagyományokhoz és milyen könnyű eltávolodni Isten Igéjének az igazságától és az egyenességtől. Minden körülmények között ezt meg kell tartanunk, mert Isten ezt tudja megáldani! Isten érdekeit és a ránk bízott közösség, az eklézsia érdekeit kell képviselnünk!

Apostolok cselekedetei 20,28.

28. Viseljétek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Szellem titeket vigyázókká tett, az Isten Gyülekezetének pásztorklására, amelyet a tulajdon vérével szerzett.

Az az isteni bölcsesség, hogy azt tesszük, amit Isten mondott. Használjuk a modern eszközöket is, ahogy Pál is tette, hajóra szállt, utazott. Le kell leplezni az ellenfél gonosz szándékát. Egyszerűen az ördög azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson.

Galata 3,1–6.

1. Oh balgatag galáciabeliek, kicsoda ígézett meg titeket, hogy ne engedelmességteljesek az igazságnak, kiknek szemei előtt a Jézus Krisztus úgy íratott le, mintha köztetek feszítettett volna meg?

2. Csak azt akarom megtudni tőletek: a törvény cselekedeteiből kaptátok-e a Szellemet, avagy a hit hallásából?

3. Ennyire esztelenek vagytok? Amit Szellemben kezdtetek el, most testben fejeztétek be?

4. Annyit szenvedtetek hiába? ha ugyan hiába.

5. Annakokáért, aki a Szellemet szolgáltatja néktek és hatalmas csodákat tesz köztetek, a törvény cselekedeteiből, vagy a hit hallásából cselekszi-e?

6. Miképpen Ábrahám hitt az Istennek, és megigazulásul tulajdonított az neki.

Itt a hit általi megigazulás mellett áll ki Pál apostol.

Egy kicsit szeretnék beszélni a mai korról, a mai korszellemről. Jézus gyakorlatilag a törvényt prédikálta, a törvényt tanította az embereknek, bár Ő a kegyelem, mint Isten kegyelme jött el, de mégsem úgy tanította, mint a farizeusok. Mert azt is mondták, hogy erővel és hatalommal beszél.

Jézus nem tűrte a képmutatást, aki a törvény tekintélyét szóban elfogadja, de nem cselekszik azt, ezért nagyon megfedte a farizeusokat. Jézus a törvényt nagyon radikálisan értelmezi. Nagyon sokszor mondta, hogy ha csak paráznaság okán ránézel a másokra, már paráználkodtál. Jézus felülírja a törvényt. Az akkori emberek, a farizeusok, sőt még a tanítványai is nagyon megdöbbenek, hogy a törvény bizonyos részeit nagy magabiztossággal felbontja.

Fölmerül itt a kérdés, hogy miért tesz ilyesmit Jézus. Azzal vádolták gyakran, hogy nem tartja meg a törvényt. Ezt is meg kell értenünk, hogy ez nem a törvény eltörlését jelenti, hanem csak azt, hogy Isten országát prédikálta, és Isten országa prioritást, elsőbbséget élvez. Az pedig, minden emberhez szeretetben érkezik el. Nézzük, mit mondott Jézus:

Márk 1,15.

15. És mondván: Betelt az idő, és elközelített az Isten királysága; térjétek meg, és higgyetek az Evangéliumban.

Tehát egy korszakváltás következik. A Máté 12,28-ban szintén:

Máté 12,28.

28. Ha pedig én Istennek Szelleme által űzöm ki az ördögöket, akkor kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten királysága.

Mit tudunk ebből levonni? Jézus számára az emberek voltak az elsődlegesek és csak másodlagosak a törvény, a ceremóniák. Nem a törvény volt a legeslegfőbb, hanem az ember, mert a törvény is az emberért adatott. Nagyon sok korszak volt.

Nagyon sok paradigmaváltás volt az elmúlt kétezer évben. Volt az első korszak, amikor a korai tanítványok várták vissza az Úr Jézust, ahogy ma mi is várjuk vissza. Aztán jött egy hellenista korszak, amikor különféle filozófiákkal is keveredtek, aztán jött a középkor, a római katolikus paradigma, korszellem, ahogy ezt ma mondják, aztán jött a reformáció, a református paradigma, aztán jött a felvilágosodás, vagy a modernizmus, ami az 1700-as évektől egészen a 60-as évekig tartott, és ma van egy posztmodern, amit úgy hívnak, hogy egy régi új.

Mindegyikre az a jellemző, hogy drasztikus ellentéte a másoknak és tagadja a másik kort. A modernizmussal szemben most is van egy tiltakozás. Hiszen ha megnézzük, most is vannak az izmusok, eszmék, úgynevezett metanarratívák. A narratíva: történet, elgondolás. Új világrendet hirdetnek, hallhatod a tévében. Mindig voltak a nagy eszmék, volt az ilyen, meg az olyan izmus. Volt a hitlerizmus, volt a faszizmus, volt a kommunizmus, egy csomó izmus volt, amiből az emberek kiábrándultak.

A modern kornak az volt a nagy eszméje, hogy mindennek az emberi ész szűrőjén kellett átmennie. Istent is az emberi ész szűrőjén keresztül kell átengedni, és a racionalitást is. Rájöttek, hogy a nagy ész, a nagy eszme nem segítettek az emberiségnek és a legtöbb ember elutasítja ezeket az úgynevezett nagy eszméket. Lázadás van ez ellen, mert csalódást okozott az embereknek. A tudomány segítségével indokolták például a náci fajelméletet, és a marxista ideológiákat szintén.

A posztmodernisták szerint, a mai korszellem szerint, amikor valaki egy kinyilatkoztatott igazságot mond, az emberek nem fogadják el. Nagyon nehezen tudják ezért elfogadni azt, amikor azt mondjuk, hogy csak Jézus Krisztus által van az üdvösség. Ez az igazság pedig akkor is igazság, mindegy, hogy ki mit gondol erről. Ezért kell nekünk bölcsen megközelíteni az embereket és úgy megszólítani őket, hogy értsék az üzenetünket.

A Biblia üzenete nem változott, a korszakok változtak, a gondolkodásmód változott, a tudomány fejlődött, emberek gondoltak ezt, azt, de ezekből a nagy elgondolásokból, nagy eszmékből, a nagy filozófiákból végül mindegyik megbukott. Ami ezután fog jönni, az is meg fog bukni, egyetlenegy dolog fog megállni örökre, az pedig Isten országa. Ezt támogatjuk, ezért kötelezzük el magunkat Isten Igéje mellett, és azt tegyük, ami helyes, még akkor is, ha ebben a posztmodern korban ez nem annyira népszerű, sőt nem annyira könnyű, és ellenállásba fogsz ütközni. Ez a mi részünk!

Jézus nem mondta azt, hogy semmilyen üldözések nem lesz, minden úgy fog menni, mint a kés a vajban. Ilyet Jézus nem mondott! Hanem azt mondta, hogy e világon nyomorúságok leszen, de bizzatok, mert én legyőztem a világot. Halleluja! Dicsőség az Úrnak! Köszönjük az Úr üzenetét, amit szólt hozzánk ma! Hálát adunk Neki!

Van itt valaki közöttünk, csak egyetlenegy is, aki nem biztos abban, hogy Krisztushoz tartozik? Ez nagyon egyszerű, egy döntés, a te döntésed. Azt mondja a Biblia, hogy mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, az megtartatik. Ha mi ezt most megtesszük közösen, ha te Jézust behívod az életedbe és Úrrá teszed az életed fölött, és a benne való hitedről a száddal vallást teszel arról, hogy Ő Isten Fia, hogy Ő meghalt a bűneinkért, és Ő feltámadt a halálból, és Jézust az életedbe befogadod, akkor te egy új teremtés leszel, Őhöz tartozóvá válsz. Ez örök! Ezt soha, senki nem tudja fölbontani! Ahhoz viszont meg kell tenni a szánkkal a megvallást. Az nem elég, ha csak hisszük, a szánkkal is meg kell vallani, ez a cselekedet része. Most egy imára hívlak benneteket. Hangosan mondd a szívedből, ha hiszed, hogy Jézus Isten Fia, hogy Ő meghalt a bűneinkért, és feltámadt a halálból, akkor Őt most fogadd be az életedbe! Mondjátok utánam:

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, az én megigazulásomért. Kérlek Jézus, legyél az én Uram. Legyél az én Megváltóm. Legyél az én Gyógyítóm. Jézus, Te vagy az én Uram! Te vagy az én Megváltóm! Te vagy az én Gyógyítóm. Én meg vagyok váltva, örök életem van. Mert az Úr Jézus vére tisztára mosott, megtisztított minden bűntől. Ez az igazság! Mert Isten Igéje igazság! Ámen! Halleluja! Dicsérjük az Urat!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.